

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is.

II. év.

Budapest, 1898, szombat, márczius 19-én.

78. szám.

A junctim halála.

(p—d.) Nagy a keserőség Ausztriában, hogy ime, megbukott a junctim. Tegnap még azt irták a mi osztrák kollégáink, hogy a két kormány legközelebb előterjeszti a kvóta-javaslatot és ma már belátják, hogy ez képtelenség. Nagy ezért a sirás-rivás. Micsoda diadalt ül már megint az a gonosz Magyarország, amelynek eddig is az volt a főfoglalkozása, hogy Ausztriát kiélje!

A siráson túl pedig kegyetlenül szidják Badeni emlékeztét, hogy olyan rosszul irányította a kiegyezési tárgyalások rudját. Előbb megadott Magyarországnak mindent, aztán kikötötte, hogy az engedmények a kvóta magasságától függnék, pedig hát most kiderül, hogy ez a kikötés értéktelen, mert nem lehet betartani. A junctim meghalt és kvóta nélkül kerülnek a parlamentek elé a kiegyezési javaslatok.

Teljes őszinteséggel szólva: egy kicsit értjük is az osztrák sopánkodást. Ellenben egy csöppet se értjük, miért busul ma a nemzeti pártnak egyik lapja a junctim kimulását, miért fenyegeti meg a nemzeti párt a nemzet vad haragjával a kormányt arra az esetre, ha nem terjeszti elő a jövő héten, a tizenhétzsvétkor törvényjavaslattal együtt, a kvóta javaslatát is.

De hát ez a nemzeti párti riadó nem igen fontos. Fontos csak az osztrák elcsúszó anyamasszonyok rivása.

Tehát igazán keseregnek az osztrák urak, hogy ezentúl már nem húzhatják meg Magyarországot politikai és pénzügyi tekintetben a fogyasztási adók és a bank körül? Igazán fáj nekik, hogy ezentúl is fejleszthetjük majd iparunkat? Valósággal oly nagy a szomorúságuk, hogy sem a jövő héten, sem máskor nem láthatják majd a negyvenkétperces kvótát?

Ehisszük, hogy mindez fáj odaát, de még sem hallgathatunk el némely megjegyzést.

Az egyik az: Magyarországnak se nem ambíciója, se nem hivatása, hogy a maga kárán Ausztriának örömeiket okozzon. Harminczéves jogtalan haszonnal teljesen meg lehetnek elégedve a Lajtha tulsó partján.

A másik megjegyzésünk pedig, hogy éppenséggel nem tudhatjuk be a magyar kormány taktikai ügyességének a dolgok olyan fordulását, mely a junctimot megölte.

Az osztrák kormány kívánta, hogy a kvótát a többi javaslattal együtt terjesztsék a parlamentek elé. A magyar kormány ráállott e kívánságra, mert nem tehetett egyebet. De nem abba nyugodott bele, hogy ha Ausztriában soha se lesz rend, akkor a junctim elvénél fogva a javaslatokat sohse lehessen előterjeszteni, illetve akkor örök időkre elhúzódjék a kiegyezés kérdése. Ilyen kötelességet nem is vállalhatott, mert hiszen azt tiltják az ország törvényei. Pusztán csak arra vál-

lalkozott, hogy amennyiben a törvény által megállapított időben a javaslatok előterjeszthetők, akkor azok a kvótával együtt kerüljenek a Házak elé. Magukra vessenek az osztrákok, ha lehetetlenné tették e terminusok betartását s ezzel ők maguk verték agyon a junctim elvét.

Egyébképen utalunk arra is, hogy nemcsak az obstrukció okozta a junctim halálát, de okozta maga gróf Badeni a mikor felpiszkálta az egész osztrák közvéleményt, de kivált az osztrák kvótaküldöttséget, hogy igazságtalan, horribilis kvótát követeljenek Magyarországtól. Akkor került zátonyra az egész kiegyezés ügye. A minnek aztán nemcsak történelmi tanulságai vannak.

Mert a világért sem szabad elhomályosítani a junctim értelmét.

A junctim csak annyit jelent, hogy a gazdasági kiegyezést csak a kvótával együtt lehet a parlament és ő felsége szentesítése alá bocsátani. Ellenben keservesen fognak csalódní, akik azt hiszik, hogy a junctim Magyarország kvótájának igazságtalan, alaptalan fokozását jelenti. Ilyen junctimhoz a magyar kormány soha hozzá nem járult, hát arra ne is tessék számítani.

A magyar kormány nem tett és nem tehetett a kvótára nézve semmiféle ígéretet, mert azt a törvény tiltja. Az pedig merő önámítás az osztrákok részéről, ha azt mondják: a magyar kormány most az utolsó perczen a kvóta-bizottságot tolja maga elé, csak hogy a kvóta

Tháczitusz.

A „Magyar fémkohászati és aczélipar-részvénytársaság” rossz osztalékot fizetett s a részvényesek morogtak.

— Nincs vezető szakerőnk! kiáltott fel egy nagy-részvényes a közgyűlésen.

— Nincs! kiálták a többi elégedetlenek és határozatba ment, hogy a roppant iparvállalat élére Németországból hoznak egy kitűnő szakigazgatót.

A nagy-részvényesekből alakult bizottság el is utazott Németországba s derült arczzal tért vissza. Hatalmas szakfőúr sikerült nekik vállalatuk élére megnyerni. A legnagyobb német fémipar vállalat igazgatói ajánlották teutoburgi gyárak művezetőjét: Schultze Hermann a magyar vállalat élére. A bizottság tagjai közt volt vadászember is, aki tudta, hogy jó vizslát sohasem szokás másnak elajánlani. Mindig a rossz vizslát dicsérik, amelyiken túl akarunk adni. Arra azonban a bizottság vadásztárgya sem gondolt, hogy a vállalati direktorokkal is úgy tesz a világ, mint a vizslákkal.

Egyszóval: a Schultze Hermann ural meg volt köve a szerződés. Kap Budapesten évi 12,000 márka fizetést, ami nem sok, de eljön érte, mert Teutoburgban csak évi 3,000 márka fizetése volt.

El is jött Schultze Hermann rövid idő múlva vezérigazgatónak, hogy felvirágoztassa a „Magyar fémkohászati és aczélipar-részvénytársaságot”. Eljött és pedig a gyapjuért rajongó Jäger tanár

normál jelmezében. Hosszu szakált viselt, mint a népvándorlásokkor a longobardok, emellett azonban szemüveget, mint a kultúremberek. Nagy, erős, piros pozsgás német vala, ki magával hozta Hildegarde nevezetű hitvesén kívül hat gyermekét is, névszerint WALTER, Hansot, Siegfriedet, Kätchent, Gretchent és Freyát.

A nagy iparvállalat sokfejú hivatalnok-személyzetének igen megtetszett az új vezérigazgató mert a bemutatkozás alkalmával északnémet dialektusban így szólította meg őket: „Kinderchen”. Mikor pedig a hivatalos tisztelgéseknek vége volt, a kedélyes normal-német végig kiáltott a vég nélküli bureaunkon, hogy a „Kinderchen”-ek közül, ki jön el vele egy „Stebhier”-re, vagyis egy pohár sörre, amelyet az ember egy állóhelyében iszik meg.

Ez azután demokrata! mondogatták a kishivatalnokok, akik eddig úgy tekintettek fel egy direktorra, mint az istenre.

Denique, fél óra múlva már az egész iparvállalat ott ácsorgott a „Zöld hordó”-hoz címzett sörházban és ivott az új vezérigazgató egészségére és költségére, az új vezérigazgatóval együtt.

A nyolczadik pohár sör után a nagy normal-német azt kérdezte új alantasaitól, hogy olvasták-e „Tháczitusz”-t? Azok persze nem olvasták Tháczituszt s így nem is voltak tájékozva afelől, hogy a germán faj a világon a legdicsőbb. Az új vezérigazgató menten megmagyarázta ezt nekik s oly buzgón emlegette „Tháczitusz”-t, hogy mindjárt az első találkozás után rajta maradt e név. Soha

többé nem hívták másképp a hivatalnokai, csak úgy, hogy „Tháczitusz.”

„Tháczitusz” estig elmulatott volna a sörházban alantasaival, de becses neje a délutáni órákban a gyermekek kíséretében rátalált s rövid bucsusörözés és a „Wacht am Rein” eldudolása után elragadta őt.

„Tháczitusz” vezérigazgatása alatt gyönyörű napok virradtak az iparvállalat összes alkalmazottjaira. Az irodákba jöttek is a tisztviselők, meg nem is; a vállalat nagy gyáraiban pedig a munkások annyi szabad időt kaptak s a részvényesek számlájának terhére annyi sör csapoltatott javukra, hogy ráérték magukévá tenni s terjeszteni a szociáldemokrata tanokat.

„Tháczitusz” a világ legholdogabb embere volt. A sörhöz mielőbb hűtlenné lett s a borra tért át, mert rájött, hogy Magyarországon az jó és olcsó. Vidám nyíltsággal állította fel bárkivel szemben ezt a kalkulust: „Németországban volt 3000 márka fizetésem — és egy üveg jó bor ára volt 3 márka; itt van négyszer annyi, tehát 12,000 márka fizetésem s egy üveg jó bor ára itt csak egy márka. „Ercho pipámsz!” — végzé okoskodását a normal-német s ment a hivatalos helyiségéből egyenesen a legközelebbi kocsmába, melyet ő úgy hívott, hogy „Weinstube”. Ott ült rendesen körülötte a fél hivatal s többször neje, Hildegarde, meg az izmos hat gyermek is.

A pedáns aligazgató egyszer kedvetlenül utána jött s félre kérte egy szóra.

— Herr Generaldirektor — mondá a pedáns — én bátor vagyok megjegyezni, hogy

igéreteit ne kelljen beváltania és a junctimot ne lehessen fentartani. Dehogy, dehogy. A nemzet a kormányt nem hogy félretolná, de ellökné helyéről, ha az a törvényt megkerülné, kijátszaná és akármilyen junctim kedvezéért a kvóta-küldöttséget össze nem hivatná. Ezen kár busulni. Az 1867-ben alkotott törvényt nem igen lehetett az 1897-iki osztrák obstrukció igényei szerint formálni.

Szombaton Budapestre érkeznek az osztrák kormánynak kiegyezési miniszterei. Immár az ötödik osztrák kiegyezési kormány. Hiszszük és elvárjuk, hogy füszt fogalmakat hoznak magukkal a junctim dolgában, valamint a kvóta dolgában is. Szükséges ez annál inkább, mert sziklaszilárd garanciákat úgy sem tudnak nyújtani az osztrák parlament munkaképessége felől, mert még arra sem tudnának biztosítékot adni, hogy Magyarországra nézve igazságtalan kvóta mellett is el tudják-e fogadtatni Bécsben a kiegyezést.

Ha helyes, méltányos nézetekkel jönnek, akkor — legalább a kormányok között — simán megy minden. A meglevő javaslatokhoz nem szabad hozzányulni, meglesz a kvóta is és békében föntartható lesz a szentesítésre vonatkozó junctim. De ha az osztrák sopánkodás az ő nézetükkel is megegyeznek, ha Magyarország ellenségének: doctor Forst képviselőnek osztályfőnökké való kinevezését így kellene értelmezni, annál rosszabb nemcsak rájuk, de az egész kiegyezésre nézve is.

Akkor a kiegyezési javaslatok hamarosan lekerülnek majd a magyar képviselőház napirendjéről és a junctimmal együtt végképen meghalnak azok is — hogy helyet adjanak azoknak a javaslatoknak, amelyek Magyarország önálló gazdasági berendezéséről szólnak.

az alantasokkal való illetén barátkozás és izogatás Magyarországon nem szokás.

— Nem szokás? — kérdé harsány kacajjal a normál-német. No, ha ez még itt nem szokás, akkor én hozom be ezt a szokást Magyarországra.

„Tháczitusz” aztán megkérdezte alantasait, hogy van-e köztük dalárdista. Az expeditor csakugyan tenor énekel egy férfi-dalegyesületben. „Tháczitusz” az expeditor fizetését mindjárt felemelte s viszonzszolgálat fejében beprotégáltatta magát vele a dalegyesületbe basistának. S az új vezérigazgató ettől fogva a hivatalban is sok énekpróbát tartott az expeditorral s rendszeren annak karján távozott.

De még egy egyesületnek lén mihamar buszó tagjává „Tháczitusz”. Ez a „Schlaraffia” nevezett német egyesület, mely fészke és istápolója az „urgermanisch” humornak és korhelykedésnek. Ez az egyesület ivásra ösztöztető összejöveteleiben következetesen a német lovagvilágot parodizálja a mai polgár-világba vissza. „Tháczitusz” vezérigazgató ur ebben a kedélyes körben a „Saufenforti Saufenkold lovag” tréfás nevezet alatt volt ismeretes. Vezérigazgatói hatalmánál fogva a saufenforti lovag két ifju ironkát is beíratta, mint az ő fegyvernőkeit a Schlaraffiába, hogy legyen, aki őt haza viszi, mikor harcoképtelenné írta magát.

Köztudomásu volt — hiszen maga „Tháczitusz” szokta nevetre elmesélni — hogy ezzel a harcoképtelenséggel Hildegarde asszony sokszor visszaélt és otthon az ágybelyezés szertartása közben el-elpáholta lovagját. A hivatalnokok ezt az önbeisme-

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak délelőtt tíz órákor, a főrendiháznak délelőtt tizenegy órákor ülése lesz.

A király személye körüli miniszter. A sokféle kombináció közül, amelyek a király személye körüli miniszter állásának betöltésére vonatkozólag felmerültek, regisztráljuk egy pöszonyi táviratunk jelentését, mely szerint a király személye körüli miniszteri állásra már legközelebb gróf Pálffy Daun Vilmos mosonyi főispánt nevezi ki a király. Ezzel szemben a Budapesti Tudósító kijelenti, hogy a kormány ennek az állásnak a betöltéséről nemcsak hogy senkivel sem tárgyalt, hanem egyáltalán az a szándéka, hogy ezt az állást egyelőre be sem tölti s hogy a vele járó teendőket ideiglenesen továbbra is a miniszterelnök fogja ellátni.

A főrendiház ülése. A főrendiház holnap, szombaton, délelőtt 11 órákor ülést tart, amelyen az elnöki előterjesztések után az igazoló bizottság jelentését, továbbá a postatakarékpénztárak betételeire vonatkozó előterjesztést, a magyar-keleti tengerhajózási részvénytársasággal kötött szerződést, a kizajításról szóló 1881. törvényzikk kiegészítéséről szóló javaslatot és a konzuli bíraskodás életbeléptetése tárgyában beadott miniszterelnöki jelentést, végül az 1897. III. negyedében a tulkiadásokra vonatkozó jelentést fogja tárgyalni.

Az igazságügyi bizottság. A képviselőház igazságügyi bizottsága Fabiny Teofil elnöklése alatt ma ülést tartott, melyen a kormány részéről báró Bánffy Dezső miniszterelnök és Erdély Sándor miniszter volt jelen. Az elnök bemutatta a kiküldött albizottság által újra szerkesztett, illetőleg átdolgozott felirat-tervezetet. Az albizottsági tervezettel szemben Kola János bizottsági tag külön felirati javaslatot nyújtott be, mint ellenindítványt. A bizottság ezzel az ellenindítvánnyal szemben az albizottság tervezetet fogadta el a részletes tárgyalás alapjául. Ezután áttért a bizottság a tervezet pontonként való tárgyalására s néhány módosítással részleteiben is elfogadta a tervezetet. Megállapította végül a bizottság az új tervezet kapcsán a Ház elé terjesztendő jelentést, amelynek a Ház elé terjesztésével s a Házban való képviselésével egyhangulag Zsigárdy Gyulát bízta meg.

A közlekedési bizottság ülése. A képviselőház közlekedési bizottsága Lukács Béla elnöklése alatt ülést tartott, amelynek napirendjére a

Budapesttől Budafokig, illetve Nagy-Tétényig vezetendő helyi érdekű villamos vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslat volt kitűzve. Tolnay Lajos az ügy fontosságára és arra való tekintettel, hogy a törvényjavaslat csak tegnap jutott a bizottság tagjainak kezeihez, a tárgyalásnak néhány nappal való elhalasztását kérte. A bizottság több más tagjának ugyanily értelemben való felszólalása után báró Daniél miniszter nem ellenzi az elhalasztást. A bizottság ezek után az elnök által a miniszterrel egyetértőleg kitűzendő legközelebbi ülésre halasztotta a törvényjavaslat tárgyalását.

A várnai mandátum. A képviselőház hetedik bíráló bizottsága Barcsay Kálmán elnöklése alatt ma ülést tartott, amelyben tárgyalás alá vette azt a kérvényt, melyet Rossival Istvánnak a kiszecsaujhely - várnai kerületben megválasztott képviselőnek választása ellen Párta János és társai bantak. A kérvényzőket Günther Antal ügyvéd képviseli. A bizottság a kérvény előadásával Aidingger Jánost bízta meg és az ügy érdemleges tárgyalását április 20-ik napjának délután négy órájára tűzte ki.

A parlamenti pártokból. A függetlenségű és 48-as pártiak holnap szombat délután hat órákor értekezlete lesz, amelyen megbeszéli a Kossuth Lajos halála évfordulójának kegyelotes megünnepelésére vonatkozó teendőket s megállapodnak azokban a módokban, amelyekkel az önálló vámterület mellett való országos agitációt megindítják. A függetlenségű párt másik frakciója is ülést tart holnap este hat órákor Bartha Miklós elnöklése alatt.

Az appropriáció.

(Az országgyűlésből.)

Az ülés első fele jelentéktelen csepertékekkel telt el. A hetvenhárom esztendő Juriss Mihály néhány heti gondolkodási idő után ma felelt Thaly Kálmánnak, aki még a kulturvita idején azt merte állítani, hogy aki a protestáns hitről a katolikusra tér, az aposztata. Az öreg privigyei pap azt mondja erre, hogy Thaly téved, mert az áttért protestáns nem aposztata, hanem konvertita, aki — jóváteszi ősi bűnét. (Thaly ma nem volt jelen, de ha megjön, kétségtelenül válaszolni fog az öreg Jurissnak. És bizonyos megszakításokkal így feleselgetik majd végig az ülészakot a katolikus Juriss és a protestáns Thaly.) Azután Neumanna

rést azzal toldották meg, hogy „Tháczitusz” gyermekei, ha az ilyen csatazajra felébrednek, a győztes anyát ezzel a karddallal üdvözik: „Hei! dir, im Siegeskranz.” Mindazonáltal „Tháczitusz” igen boldog családi életet éltek, főképen azért, mert az anya és a gyermekek reggeltől estig folyvást és szakadatlanul táplálkoztak. A 3000 márka mellett Teutoburghban elmulasztott minden oszonnáért egyszerre kárpótolták magukat a jól érkező magyar földön, hol évenként 12.000 márkát lehetett elköltetni. El is költötték azt a szó szoros értelmében, italokra és ételekre váltva. Néhány hónap mulva az egész germán-család úgy kihizott már, hogy bőruk szinte feszült s majdnem elpukkadtt.

„Tháczitusz” a csemetéket el-elvitte dicsekvő mutogatás céljából a „Weinstube”-ba s végigtapogattatta izmaikat a csudálkozó alantasokkal.

„Eisen”, csupa vas, csupa acél! benegezett gyermekei fejlett izomzatával az acélipar nagy szakférfia. Csak a germán faj produkál ilyen óseröt — mondogatta. Csak a germán faj s annak is leginkább a teuton válfaja. Igazá volt annak a nagy római ironnak, akit úgy hívtak, hogy „Tháczitusz”!

A magyar fajról a vezérigazgató ur csekély véleménynyel volt. Ugy beszélt rólunk, „die Hunnen”. Azt tartotta, hogy lóháton értünk meg hajdanta valamit, de amióta gyalog járunk, arra vagyunk predestinálva, hogy meghódítsanak bennünket a teutonok. Erről budapesti levelek alakjában bölcseleg „Aufsatz”-okat is irt haza a „Teutoburger Wald” című újságnak. De mindez csak

elmélet volt; a gyakorlatban „Tháczitusz” még a magyar légynek sem vétett.

Nem vétett semmi magyarnak, legfeljebb a „Magyar fémkohászati és acélipar részvénytársaság”-nak. Ez az új szakigazgatás alatt nem fizetett többé rossz osztléket, — mert egyáltalán nem fizetett semmit. A részvényesek össze is bujtak s a pedáns aligazgató felbujtására elhatározták, hogy „Tháczitusz”-t elcsapják. Csakhogy „Tháczitusz”-nak igen bölcs szerződése volt, ki lévén kötve részére 50.000 márka végkielégítés. Hát vigye a manó az 50.000 márkát — kifizetik „Tháczitusz”-nak, csak aztán pusztuljon.

A részvényesek eme határozatával az aligazgató küldetett ki „Tháczitusz”-hoz. „Tháczitusz”-t a kiküldött épen egy vendéglőben találta, hol aznap délnél „Tháczitusz” nagy családi symposiont rendezett. Már öregaste volt, mindazonáltal ott ült még teljes számban a germán-teuton-család a déli asztalnál, mely olyan volt, mint egy csatater, amelyen csak az imént verték meg Hermann hadai Varus légióit. A kiűritett és félig telt palackok és poharak csillogtak a gázfényben a leöntözött abroszon. De még jobban csillogott a nyolcz pár két germán-szem. A nyolcz piros arcz ugy égett, mint a parázs s a nyolcz északnémet dialektusra teremtett száj ugy fujta a levegőt, mint a tüszítőfújtatók az acél-ipar műhelyeiben.

A pedáns aligazgató elmúlt.

— Hát déli 12 óra óta szakadatlanul itt ülnék?

— Igen, suttogá rejtelmesen „Tháczitusz”.

— Hát mért nem mennek már el?

— Paaszt. Az titok! S „Tháczitusz” az

HIREK.

— **A királyi pár utazása.** Bécsből telefonozták: A királyné április közepéig marad Territetben, ahonnan Kissingenbe megy. A király pedig husvét első vagy második napján Budapestre utazik, ahol öt napig marad.

— **Az özvegy trónörökösne gyógyulása.** Bécsi tudósítók telefonálják: Stefánia főhercegnő állapota folyton javul, de azért a lapoknak az a jelentése, hogy az ágyból felkelt, sőt a szobát is elhagyta, nem felel meg a valóságnak. A főhercegnő teljes felépülése után valószínűleg valamely déli gyógyhelyre megy, de hogy ez mikor fog történni és hogy hová fog menni, azt még eddig nem határozták el az orvosok.

— **A beteg Natália főhercegnő.** Pozsonyi tudósítók táviratozzák, hogy a beteg Natália főhercegnő állapota nem javul. A láz mérsékelt és a beteg eszméletlen állapotban, teljes apathiában fekszik. A Natália főhercegnőről kiadott első orvosi jelentés így szól:

Natália főhercegnő ó fenségén tegnap egy-izgatottság tünetei jelentkeztek. A mára virradó éj meglehetősen nyugodtan folyt le. A hőfok mérsékelt; az egy-izgatottság tünetei enyhébbek; a táplálkozás kielégítő. Pozsony, 1898. március 18.

Dr. Tauscher, kir. tanácsos.

— **Papok és szabadkőművesek.** Van Veszprém városának egy kedvelt mulatóhelye: a Méhes, ahol esténként rendszeren nagy társaság szokott összejönni. A veszprémi méhész-egyesületnek a helyisége ez, amelyben pompás borokat mérnek és melyet az alsó pápság tagjai közül is sokan keresnek föl eddig. A Méhesben azonban a minap nagy változás történt. Valahogy kitűdött, hogy a méhész-egyesület tagjai közül többen szabadkőművesek, akik egy este nagy „vakolást” rendeztek egy Budapestről érkezett szabadkőműves tiszteletré. Ennek következtében mindazok a katolikus papok, akik eddig tagjai voltak a méhesnek, kiléptek, még pedig, hír szerint, egyenesen a veszprémi püspök utasítására.

— **A meggyalázott magyar zászló.** Simándon (Aradmegye), mint táviratozzák, az oláhok öt magyar ur házról letépték a március 15-iki ünnep alkalmából kitűzött magyar lobogót és elégették. A hatóság vizsgálatot indított a zászlósértés dolgában.

— **Napoleon Viktor levele.** Napoleon Viktor herceg, abból az alkalomból, hogy a Bourbaki tábornoknak emelendő szoborra gyűjtést indítottak, a francia hadsereg iránt érzett nagyrabecselésének demonstrálására a következő levelet írta du Barail tábornoknak, a szoborbizottság elnökének.

Kedves tábornokom! Nagyon sokat adok arra, hogy nevezem a Bourbaki-szobor gyűjtőívén szerepeljen. Ezzel tartozom annak a hatorlelkű katonának emlékének, akinek szép alakja mindenkor népszerű lesz hazánkban. A hadsereg legnagyobb büszkeségünk dicsőséges időkben és egyetlen reményességünk a gyász napjaiban. Ön értheti azt az érzést, amely engem elfogott, mikor hadseregünk legbátrabb, legnagyobb alakjait szidalmazták és rágalmazták az egész világ színe előtt; azokat a katonákat, akik fáradhatatlanul, mindegyre azon vannak, hogy a francia nemzet fényes hagyományait, mesés tündöklését multját folyton az ifjúság szeméi előtt tartásák és a nemzetünkkel való szeretettel egyre ápolják lelkükben. Bourbaki tábornok a megtestesülése volt ennek a nemes, hazafias törekvésnek. Ő megérdemli, hogy tiszteljük emlékét, mert egyike volt azon férfiaknak, kik egész életüket kizárólag dicsőséges hazánk szolgálatának szentelték. Üdvözlöm önt, tábornok ur, hazafias üdvözléssel Napoleon Viktor herceg.

— **Kihalt grófi család.** A hivatalos lap mai száma közli gróf Károlyi Tibornak, a főrendiház alelnökének és Perczel Dezső belügyminiszternek a hirdetését, amely Rhédey-család magvaszakadását jelenti. A család utolsó tagja gróf

Rhédey Gábor volt, aki 1897. április 21-én halt meg. A Rhédey-család egyike volt a legrégebb főnemesi családoknak. Az Aba nemzetségéből származott és első híres őse kirhédei és szentmártoni Rhédey Miklós várúr volt, aki a tizenharmadik században élt. Egyik őstük, Rhédey Ferenc, II. Rákóczy Györgynek volt tanácsosa és később Rákóczy lemondása után Erdély fejedelme lett. Utóbb ismét Rákóczy György volt a fejedelme, aki aztán régi hívét, Rhédey Ferencet grófi rangra emelte. Nagy szerepet vitt a közéletben gróf Rhédey Lajos, a nemes emberbarát, a Nemzeti muzeum egyik alapítója, aki tízezer forintot adományozott a régiségár számára. A hirdetés föl hívja azokat, akik e magvaszakadást tagadásba veszik, hogy bizonyítékaikat hat hónapon belül jeltessék be, mert azontul megszűnik a Rhédey-család örökös főrendiházi tagságának joga.

— **A Kossuth-gyász.** Vasárnap, március 20-án, lesz Kossuth Lajos halálának a negyedik évfordulója, amikor is gyászmenet záródik ki a kerepesi-úti temetőbe Kossuth sírházhoz. A gyászmenet a muzeum-körutról indul el és Kossuth Lajos sírján kívül felkeresik Irányi Dániel és Táncsics Mihály síremlékét is.

— **Leleplezések.** Egész Belgrád városában — mint levelezők írja — most csakis arról a nyílt levélről beszélnek, melyet egy montenegrói emigráns, Ivánovic Száva, a „Jutranyi Liszt”-ben tett közzé. Ivánovic montenegrói főhadnagy volt és egyszersmind Nikita fejedelem adjutánsa is. Azt mondják, hogy Nikitának élete ellen tört és szándéka felfedezése után megszökött és Szerbiába menekült. A montenegrói szökevény Belgrádban él egy idő óta és most a radikálisok „Odjek” nevű lapjával valami ügyben konfliktusa támadt. Ebből kifolyólag jelent meg a szenzációs levél, melyben Ivánovic elmondja, hogy az ő adjutánsága alatt, akkor, midőn a szerb dinasztia ellen irányult zajcsai zendülés volt az „Odjek”-nek mostani tulajdonosa Sztanojev Acza és a volt pénzügyminiszteri-főosztálytanácsos Protics Sztoján Cetinjebe jött és a fejedelemnek az Obrenovicsok kiűzése és kizűzítése iránt ajánlatot tett. Ő és egy udvari inas vitték nevezetnek a hajóra a 10,000 Napoleondort, melynek segítségével az ajánlott terv megvalósítható. Ivánovic azt is állítja, hogy a radikálisok vezérének vagyona is abból az időből származik, aki abban az időben a „National” szállodát vette. A „National” tulajdonosa pedig Pasics.

— **A románok májusi ünnepe.** Nagyszabású mozgalom indult meg a románság körében, hogy a május 15-én tartandó nemzeti ünnepet minél fényesebbé tegyék. Ekkor leplezik le ugyanis Balázsfalván a Barbusz-szobrot. Ha a szobor addig el nem készülne, ami valószínű, akkor is megtartják az ünnepet, amelyre a románok már most felhívják a külföld figyelmét. A mozgalom élén a Petru Májor-egyesület áll, amely közvetlen összeköttetésben van a külföld hasonló egyesületeivel. Az egyesület most az ünnepség érdekében nagy levelezést is folytat a bécsi Romániai Unia és a müncheni Románia-egyesülettel, sőt a jászvárosi és párisi oláh nemzeti ifjakkal is. A párisiak néhány nap előtt felkeresték Flourens exminisztert, a francia kamara tagját és felkérték, hogy összeköttetései révén kelte fel a magyarországi elnyomott románok iránt a parlament és a sajtó rokonszenvét. Flourens szívesen fogadta a kérelmet és megígérte, hogy a francia képviselőknek pártolással fogja előterjeszteni. Ebből is nyilvánvaló, hogy román testvéreink újból mindent elkövetnek, hogy minket, magyarokat, a külföld előtt ismét befeketítsenek.

— **A szép hercegasszony ügye.** Koburg Lujza hercegasszonynak höl tartózkodásáról mindez ideig semmi biztos hír nincsen. Edelött tiz nappal elutazott Nizzából valahová, de hová, azt még nem tudják. Londonból táviratozzák, hogy a hercegnő sem a bécsi Burgba, sem pedig férjének bécsi palotájába nem fog visszatérni, hanem Londonban fog letelepedni. A belga király, Lujza hercegasszony édes

atyja, a napokban Bécsbe érkezik, hogy amennyiben a házasságok között levő nagy differenciák elsimíthatók volnának, bizonyos megállapodásokat hozzon létre. — A házasságok között levő viszály meglehetősen difficilis helyzetbe hozta egyetlen lányukat, Dóra hercegnőt, aki Günther Ernő slezwig-holsteini herceg menyasszonya. Az ő kedvéért szánta rá magát a belga király, hogy még egyszer interveniál a viszálykodó házasságok között. Dóra hercegnő asszony, a míg a dolog dülre jut, jövendőbeli anyósának A delhaid slezwig-holsteini hercegnőnek lesz a vendége Drezdában.

— **Halálozás.** Benedek János királyi segédtanfelügyelő március 15-én 41-ik évében meghalt Beszterczén.

— **Bismarck herceg pöre.** Lange főerdésznek Bismarck herceg ellen indított perében — mint nekünk táviratozzák — a törvényszék azt határozta, hogy ha Bismarck herceg megesküszik arra, hogy a főerdésznek nem ígért nagyobb nyugdíjat, akkor a főerdészt kérelmével egyszerűen elutasítja.

— **A földművesek és az aratás.** A magyarországi földművelők végrehajtó-bizottsága most dolgozza ki a föltételeket, amelyek szerint a földművesek aratni fognak. A föltételek a következők:

1. A búzának ezer □-ölét konvenczió nélkül 80 kilogramm buzáért kaszálják.

2. A tavaszi gabonának ezer □-ölét konvenczió nélkül 5 forint készpénzfizetésért aratják és minden tizedik kereszt szalmája a munkásoké.

3. Cséplésnél, ha a gabona keresztje 40—50 kilogrammig fizet, úgy minden 100 métermázsából négy métermázsza a munkásoké.

4. Augusztus havában a napszám 2 forint, szeptemberben 1 forint 80 krajczár, októberben 1 forint 50 krajczár.

5. Minden aratónak a munkaadó harmadosz kukoriczát adjon, melyből egy a kukoricza, mint a szár tisztán harmados legyen.

6. Szőlőkapálással a napszám 1 forint, kukoriczapalással 1 forint, a tavaszi kaszálásnál (széna, búkköny vagy luczerna) 1 forint 50 krajczár.

A föltételeket a végrehajtó-bizottság kinyomtatja s az egész országban szétteszti a munkások között, azzal a fölhívással, hogy ezeken a föltételeken alul ne vállaljanak munkát, mert akkor télen nem tudnak megélni. A fölhívás, amelyet már megszövegettek, biztatja a munkásokat, hogy ne féljenek, mert a bizottság sok pénzt gyűjtött össze, amelyből a strikeolókat heti segélyben részesítik nemcsak az aratás alatt, de egész télen.

— **Az ál-detektív.** A mult napokban történt, hogy egy elegánsan öltözött fiatal ember beállított egy Lípót-körúti bodegába és a volt tulajdonosát: Rosenauer Gyulánét kereste. A jelenlegi tulajdonos értesítette Rosenauernét, akinek férje különben az államasutak osztálymérnökségénél van alkalmazva, hogy egy detektív tudakozódik utána. Rosenauer kijelentette, hogy a rendőrséggel semmi dolga nincs, amde az állítólagos detektív többször is megismételte látogatását részint a bodegában, részint Rosenauernek lakásán. Egy ízben le is akarta tartóztatni Rosenauernét, azt mondván, hogy férje följelentést tett ellene életveszélyes fenyegetés miatt. Fel is mutatta a főkapitányának egy letartóztatást elrendelő végzését, de hozzátette, hogy ha a 200 forintot kitevő eljárási költséget megfizeti, úgy a végzést nem foganatosítja. Rosenauerék ekkor látták már, hogy szédelgővel van dolguk és értesítették a rendőrséget, amely az ál-detektívet, kiről kiderült, hogy Alberti Lajosnak hívják és foglalkozásra nézve kereskedősegéd, letartóztatta.

— **Szociálista tüntetés a Népszínházban.** A szociálisták a legbuzgóbb pártfogói a nyomdaiparnak. Tenger sok czédulát, rőpiratot, meghívót, kiáltványt és újságot nyomtatnak s ezrével szórják azt a nép közé. Ma este a Népszínházat szemelték ki agitációjuk helyévé, épen mikor Verő György 1848. című hazafias darabját játszották javában.

A segesvári csata jelenete közben, mikor a közönség épen a vándordiszkó képeiben gyönyörködött, a második emeletéről sűrű papirzapor hullott le a földszintre s pár percze elvonta a közönség

A Teleki-pályázat. A Magyar Tudományos Akadémia e hónap 19-én (szombaton) délután öt órakor összes ülést tart, melyen Bánóczi József levelező tag, mint a bíráló-bizottság előadója, jelentést tesz az 1897. évi Teleki-pályázatról.

Humoros históriák. Irtá Kozma Andor. (Athenaeum olvasótára, VI. 11. kötet. Ára 50 krajczár.) A prózának és a versesformának egyaránt virtuóz mestere) Kozma Andor, ezzel az új könyvével friss tavaszi humort terjeszt a márcziusi könyvpiacon. A versiró rendesen szüknek és szorosnak tartja a kötött formát, azért szükségből szokott prózát írni. Kozma Andor oly önállóan, oly könnyen és oly tetszés szerint való alakításban, oly egyéni műfajokban tud verselni, hogy ő bizonyosan nem szükségből fordul a próza felé, hanem hivatásból és erre való bizonyíték ez a most megjelent kötet is. A költőnek, a szépírónak ebben a kötetben is a judicium és humanitás mérsékli szatíráját, a poézis és humor emeli érdekességét. Az igazság és mélység kvalitásai járulnak még ehhez. Azt a kellemes hatást, melyet így e könyv az olvasóra gyakorol, csak emeli Kozma nyelvének szem-szedett magyarossága, stílusának fordulatosága és ötleteinek kifogyhatlan gazdagsága. Mai tárczánk, a Thácziusz, mutatvány a könyvből.

A tíz szobor. Még elevenen a lelkünkben él az a hazafias öröm, amelyet a múlt év szeptemberében egy legfelső kézirat keltett. Midőn ő felségélekedte, hogy a nemzet tíz oszlopos alakjának méltó emlék állíttassék. Most Bartos R., Czimmermann A., Gábor Gy. és dr. Zelliger V. a tanuló ifjúság számára diszes kis kötetben megírták e tíz férfiú történetét. A tíz csinos képpel illusztrált könyvecske címe: Királyi kegyelet nemzetünk nagyjai iránt. Negyvennyolc lapra terjed és ára 15 krajczár. Kapható a Hungaria-úti elemi iskola igazgatóságánál.

FŐVÁROS.

(Főllirat a királyhoz.) Az április hónap 11-én tartandó székesfővárosi diszközgyűlésből ő felségéhez a királyhoz terjesztendő hódoló főllirat szövegének a megállapítása céljából ma délelőtt értekezlet volt az új városbáza első emeleti termében, Márkus József főpolgármester elnöklése mellett. A főlliratot Rényi Dezső főjegyző fogalmazta és terjesztette elő a az értekezlet azt, némi csekélyebb módosítással, elfogadta.

(A Bazilika építése.) A lipótvárosi templom építésére felügyelő bizottság Lung György tanácsos elnöklése alatt tegnapi délután a helyszínén ülést tartott. Sántha Dénes fogalmazó ismertette az építési vezetőség előterjesztését, melynek alapján a bizottság a négy nagy dongaboltozat compositiójának elkészítésére Lotz Károly festőművészt javasolja felkérni és munkálataiért tízezer forintot akar felajánlani. A kupola boltozatban és a négy pendentiffben teljesítendő díszfestés és aranyozási munkák keresztülvitelével Scholcz Róbert díszfestőt bízták meg. Végül a jövő évi 200 ezer forintos költségvetést a bizottság elfogadta és kéri a tanácsot, hogy az összeg megszavazása iránt tegyen a közgyűlésnek előterjesztést. Ezek után szóba jött a kormányának és a hercegreprimásnak a templomépítési költségeihez való hozzájárulása. A bizottság sajnálattal vette tudomásul, hogy a főváros sem a hercegreprimástól, sem a kormány részéről nem számíthat támogatásra, javasolta azonban a tanácsnak, hogy a közoktatásügyi miniszterhez felterjesztést intézzenek az iránt, hogy az egyházjavnak intercalaris jövedelmeiből egy részt évente juttasson a kormány a templom építése céljára, mert a fővárost az évi költség aránytalanul terheli.

(Mit szabad a vásárocsarnokban árulni.) A vásárocsarnokokról alkotott szabályrendelet a csarnokokban árusítható iparcikket csak cumulative sorolja fel, minek következtében a vásárocsarnokokban mostanában olyan iparcikket is árusítanak, amelyeket ott voltaképpen nem szabadna árulni. Azért a főváros tanácsa ma kimondotta, hogy ezeknek az iparcikknek (cipő, posztó, vászon stb.) árusítóit csak június végéig tartsa meg a szentül árusítaniok nem szabad. De egyttal utasította a tanács az illetékes ügyosztályt, hogy a szabályren-

delet értelmében a vásárocsarnokokban árusítható iparcikket taxative felsorolva, jegyzékbe állítsa össze a azt hirdetmény útján tegye közzé.

(Trachit vagy keramit.) A középítési bizottság mai ülésén újból szóba került az utcák burkolása. Zipernovszky Károly ugyanis azt kérdezte, hogy a burkolás anyaga miért nincs meghatározva s miért van megengedve alternatívák trachitnak, akár pedig a keramitnak vagy asphalimakadarnak a felhasználása. Vosits tanácsos azt felelte, hogy a trachit vonkövező anyag ugyan, azonban mivel a hazai trachitbányákat nem akarják tönkre tenni, azért trachittal is köveztetnek. Zipernovszky ezt az okoskodást nem fogadta el, mert a burkolat tartósságának a rovására nem pártolhatják a bányákat. Nagy Dezső felemlítette, hogy a lovak újabb mód szerint való patkolása erősen rontja a kövezetet és jó volna ha szabályrendelet útján gondoskodnának arról, hogy a lovakat bizonyos meghatározott módon patkolják meg. Az elnöklő alpolgármester megígérte, hogy e tárgyban intézkedni fog. Votics viszont felszólította Zipernovszkyt, hogy a jövő évi budget tárgyalásánál a közgyűlésen tegyen indítványt a trachit mellőzésére, mert ezt, mint olcsó burkoló anyagot most még nem nélkülözhetik a budget szük kereténél fogva. A bizottság több más kisebb ügyet is tárgyal.

(A budai Vigadó építése.) A budai Korvintéren építendő Vigadó-épület többrendbeli munkálataira ma délelőtt tartották meg az értekezést, Vaszilievits János tanácsos elnöklése mellett. Sereghi Zoltán tanácsjegyző előadása alapján, a föld-, kőműves- és elhelyező munkákra vonatkozólag, elhatározta a bizottság, hogy a föltételeken több módosítást tesz s ezt azonnal végre is hajtotta és ennélfogva az ajánlatokat nem bontotta föl, hanem a most ajánlatot tett nyolcz vállalkozóval hét-főn délelőtt tíz órakor szükebbkörű értekezést tart, még pedig a módosított föltételek alapján. A további munkálatok közül elfogadták a kőfaragó munkákra Hauszmann Sándor ajánlatát, hat százalékos engedménnyel, az ács munkákra Frankl Hermann és fiait 7 és háromnegyed százalék engedménnyel, a palafedő munkákra Sváb Gyula ajánlatát 5 kilencz-tized százalékos engedménnyel s a bádogos munkákra Tabermann Gusztáv ajánlatát, 21 háromnegyed százalékos engedménnyel.

VIDÉK.

(Máramaros új főlevéltárnoka.) A báró Sztojka Gyula halála által megüresedett főlevéltárnoki állásra — mint máramaros-szigeti levelezőnk írja — báró Roszner Ervin főispán Szépfaludi Örlösy Ferencz tiszteletbeli főlevéltárnokot, a Máramaros-Szigeten megjelenő „Máramarosi Lapok” érdemes szerkesztőjét nevezte ki.

(A fióktakarékpénztár adója.) Békés vármegye közigazgatási bizottsága Ócsöd község kérelmére azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy a takarékpénztár fiókja tartozik-e adót fizetni? Ugyanis az orosházi takarékpénztárnak Ócsödön fiókja van, mely egy krajczár községi adót sem fizetett Ócsödön; mert összes mérlegi haszna után Orosházán rótták ki az adót. Ócsöd község előjárói ezt méltánytalanak tartják s a közigazgatási bizottság akként határozott, hogy a gyulai pénzügyigazgatóság tüntesse föl őt évre visszamenőleg, mennyi állami adót kellett volna az ócsödi haszon után Ócsödön kivetni s az így eddig Orosházának fizetett államadót írják le Orosházánál.

(Reformátusok sereleme.) A felső-zempléni református egyházmegye holnap tartja Sátoralja-Ujhelyen a közgyűlését. Ezt megelőzőleg ma az egyházmegye lelkészei értekezletet tartottak, melynek fontosabb tárgya a congrua-törvényjavaslat volt melylyel szemben állást foglalnak. — Tekintve az immár tűrhetelenné vált papi nyomort az értekezlet a törvényjavaslatot vívmánynak tartja, de nem tekintti azt az 1848. XX-ik törvénycikk végrehajtásának, hanem csak ehhez való első lépésnek. Az értekezlet e nézetének feliratában kifejezést is ad. A 600 forintnak három évi biztosítását is hosszú terminusnak tartja, valamint a 800 forintnak kilencz év alatt való megadását is. E tekintetben főlliratukban hangoztatják a lelkészek, hogy a 600 forint azonnal biztosíttassék, a 800 forint pedig legfeljebb három év alatt. Az egyházi adózás kérdését is rendezni kéri, mivel a törvényjavaslat a hívek óriási terheit figyelmen kívül hagyja. A törvényjavaslatban az autonómiába való némi beavatkozást is látott az értekezlet.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— **Két halálos ítélet.** A mitroviczai királyi törvényszék — mint levelezőnk írja — Miletics Éván elkövetett orvgyilkosság miatt Továrnik Lukát és Továrnik Mató-t halálra ítélte.

— **Megőrült rab.** Nehány hónap előtt a törvényszék, több betöréses lopásért, három évi fegyházzal sújtotta Biének József munkásembert. Az ítéletet megerősítette a tábla is, amit a törvényszék ma akart a vádlott tudomására hozni. A rabot bevezették az I. számú tárgyalóterembe, de Biének csak bambán bámult, mikor vele közölték a másod-bírósi ítéletet s a mellette álló börtönőr nógatására sem tudták szólásra bírni. Egyszerre aztán vadul hadonázni kezdett, oly mozdulatokat téve, mintha a bíróság tagjainak akarna rontani. A jelenet hírére elősietett Kisfaludy László fogházfelügyelő, közölte aztán a törvényszékkal, hogy Biének a börtönben legutóbb az örültség jelei mutatkoztak s most orvosi megfigyelés alatt áll. A bíróság ily körülmények közt, a teremben jelenlevő ügyvédek közül, gondnokot rendelt ki a megőrült vádlott számára s az új gondnok előtt hirdette ki az ítéletet.

— **Az upesti szerelmi dráma.** Papp Lajos tímárlegény, Tatar Erzsébet upesti kasszirleány gyilkosa két nap óta a törvényszék fogházában van. Az ügyész ellené gyilkosság és rablás miatt indítványozta a bűnvádi eljárás megindítását. A törvényszék Saly Dezső bírót bízta meg a vizsgálat vezetésével, aki ma délelőtt hallgatta ki a gyilkost. Több órán át vallatta Pappot, de a rablás tekintetében nem tudott tőle beismerő vallomást kicsikarni. Azt nem tagadja, hogy ő emésztette el a kasszirleányt, de ennek semmi más oka nem volt, mint az, hogy Tatar Erzsébet nem akart hozzá visszatérni. Amint mondja, a leányt el akarta venni.

— **A „Bistritzer Zeitung” sajtópöre.** A Bistritzer Zeitung a sagesvári Petőfi-szobor leleplezése alkalmából oly durva támadást intézett magyar államiságunk ellen, hogy a királyi ügyészesség vádat emelt nevezett lap ellen. Az esküdtzéki tárgyalás e hónap 29-én Kolozsvárott lesz. Beszterczén kíváncsisággal várják a pör kimenetelét, annál is inkább, mert e véresszáju lap szerkesztője Klemens, egy közönséges cipész, csak névleg szerepel mint szerkesztő, a czikk írója pedig szép csendesen és hölcsen hallgatni fog odahaza.

— **Esküdtzéki tárgyalások.** A budapesti sajtóbírósi elnök erre a hónapra még négy esküdtzéki tárgyalást van kitűzve. Holnap, e hónap 19-én tárgyalnak Várkonyi Istvánnak, a „Földművelő” című agrárszociálista lap szerkesztőjének sajtópörét. Ez a tárgyalás azonban, a vádlottnak többi hasonló pöre miatt, elmarad, mert valószínűleg összesíteni fogják valamennyi pörét. Tárgyalni fogják e hónap 21-én Brett Miksa, 28-án Wottitz Jakab és 31-én Boros István ügyét. Mind a három vádlott szociálista és osztálygyűlöltre való izgatás címén emelt ellenük vádat a fűgyészesség.

— **Leiketien anya.** Lumitzer Dorottya, remetei születésű, 20 éves hajadon cseléd, ritka kegyetlenséggel ölte meg a télen ujszülött csecsemőjét. A kis porontyot előbb a csatornába akarta dobni, de mert oda be nem fért, visszavitte a konyhába s ott darabokra vágosta a konyhakéssel. Vallomása szerint az ujszülött akkor már halott volt, mert a gyermeket véletlenül agyonnyomta. A törvényszék Lumitzer Dorottya-t ma vonta felelősségre gyermekölés büntetése miatt.

— **Ki volt gyermekének az atya?** kérdezte Czárán elnök az elvetemedett leánytól.

— **Mándokon szolgáltam s ott tett szerencsétlenné egy ur — a nevét nem tudom.**

— **Hogy tudott olyan kegyetlenül elbánni azzal a csecsemővel?**

— **Elvette az Isten az eszemét!**

Csik ennyit tudott a vádlott felhozni a maga védelmére, aztán elmondta, hogy gyermekének előbb a fejét, aztán a kezeit, lábait vágta le és végül felmetszette a hasát. Mikor ezt így elvégezte, a kis testrészeket beledobta a szemetes ládába, hol azo-

Előfordult eladások rozsbán.

Table with columns: mennyiség, faj, minőség, átadási hely, ár, netto, készlet.

Hivatalos jegyzések rozsbán.

Table with columns: faj, hektoliterenkénti suly, 100 kilogramm kéaspézár.

Raktárállomány rozsbán: A közraktárban 18.400 métermáza; a nyugati pályaudvaron 1519 métermáza.

Határidőzlet rozsbán. Tavaszi rozsbán csekély forgalom volt, az árak változatlanok.

Előfordult határidőkötések rozsbán.

Table with columns: Határidő, Délélti és déli tőzsde, Déltáni tőzsde.

Hivatalos határidőjegyzések rozsbán.

Table with columns: Határidő, Déli tőzsde zárlata, Lezároló árfolyamok.

Takarmányfélék.

Készárúzet takarmányfélékben. Zab, árpa és tengeriben a forgalom csekély, a kínálat gyenge és az árak nem változtak.

Előfordult eladások takarmányfélékben.

Table with columns: Mennyiség, faj, minőség, átadási hely, ár, netto, készlet.

Hivatalos jegyzések takarmányfélékben.

Table with columns: Árú, faj, hektoliterenkénti suly, 100 kg. kéasp.

Raktárállomány takarmányfélékben: A közraktárban 12.400 métermáza árpa, 7700 métermáza zab, 25.000 métermáza tengeri.

Határidőzlet. Tengeri és zab irányzata szilárd. Az árak változatlanok.

Előfordult határidőkötések takarmányfélékben.

Table with columns: Árú, Határidő, Délélti és déli tőzsde, Déltáni tőzsde.

Hivatalos határidőjegyzések takarmányfélékben.

Table with columns: Árú, határidő, déli tőzsde zárlata, lezároló árfolyamok.

Gabona- és lisztforgalom.

A w. kfr. közp. statisztikai hivatal az 1898. évi március hó 18. nap 6 óráig március 17. este 6 óráig Budapestre vasuton és hajón érkezett s innen elszállított gabonaküldeményekről és a budapesti fővárhivatalnál előjegyzett gabona- és lisztmennyiségekről a következő kimutatást teszi köze:

Table with columns: Árú megnevezése, Erkezett, Elszállított.

b) Átmeneti forgalomban

Table with columns: Árú megnevezése, mennyiség, ár.

a) Fővárhivatalnál előjegyzetett:

Table with columns: Az árú megnevezése, Visszkivétel, Az árú megnevezése, A visszkivételre előjegyzett mennyiség.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Budapest, március 18.

Ismét egy csendes nap. Ez mindig annyit jelent, hogy az árfolyamok lassankint és nem is nagy mértékben lemorzsolódtak. Ami érdeklődés volt, az ismét a magyar közhözértékek és az ezekben érdekelt intézetek papirjai felé fordult, amelyekben koronkint élénkebb kereslet is nyilvánult.

Az előtőzsdén: Magyar hitelrészvény 381.25 Jelzálogbank 264.25, Osztrák hitelrészvény 364.40—363.90, Osztr.-magyar államvasut 340.90—341.40, Kereskedelmi bank 1418—1420, Észak-magyar közhözébánya 204.50—207, Salgótarjáni 618—628, Aszfalt 230.

Délélti 11 óra 25 perczkor zárulnak: Osztr. hitelrészv. 364.—, Magyar hitelrészv. 381.—, Aranyjáradék 121.75, Koronajáradék 99.55, Leszámitoló bank 252.—, Jelzálogbank 264.—, Rimamurányi 247.25, Osztr.-magy. államvasut 340.75, Ipar- és kereskedelmi bank 103.25, Déli vasut 78.25, Közúti vasut 401.—, Villamos vasut 277.—.

A déli tőzsdén előfordult kötések: Kereskedelmi bank 1415—1417, Salgótarjáni 624—627, Közúti vasut 400—401.—, Villamos vasut 276.75—277. Magyar hitelrészvény 381.30—381.50, Magyar jelzálogbank 264.50—264.75 Osztrák hitelrészvény 363.80—364.20 Osztrák-magyar államvasut 341.— 341.80, Egyesült fővárosi 1158—1160, Lujza-malom 165—170, Molnárok és sütők 238—240, Észak-magyar közhözébánya 203—200, Ujlaki téglagyár 258—259, Ganz 2125, Budapesti villamossági 115.50—116, Malomipar 156—158, Vasúti forgalombank 153—154.

Dijbiztosítások: Osztrák hitelrészvényekben holnapra 1.75—2.25 frt; 8 napra 5.—5.50 frt; március utóljára 6.—6.50 frt.

Délután 1 óra 30 perczkor zárulnak:

Table with columns: Magyar aranyjáradék, Magyar koronajáradék, Magyar hitelrészvény, Magyar ipar és keresk. bank, Magyar jelzálogbank, Magyar leszámító bank, Rimamurányi vasmű, Osztrák hitelrészvény, Déli vasut, Osztr.-magyar államvasut, Közúti vaspálya, Villamos vasut.

Az utótőzsdén rendes irányzat mellett Osztrák hitelrészvény 363.90—364.20—363.80, Magyar hitelrészvény 381.—, Osztrák-magyar államvasut 341.—, Közúti vasut 400 frton kötettet.

Délután 4 órakor zárulnak:

Table with columns: Osztrák hitelrészvény, Magyar hitelrészvény, Osztr.-magyar államvasut, Leszámitoló bank, Jelzálogbank, Rimamurányi vasmű, Közúti vaspálya, Villamos vasut, Ipar és keresk. bank, Déli vasut.

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDEK.

Budapest, március 18. Szilvában csekély üzlet, az árak nem változtak. Zsiradék üzletelen, de szilárd.

Hivatalos jegyzések.

Table with columns: Árú megnevezése, mennyiség, ár.

Budapesti vásárocsarnok.

Budapest, márc. 18. A vásári forgalom: Husnál a forgalom élénk, árak emelkedtek. Baromfínál élénk, árak emelkedtek. Halban élénk, árak emelkedtek. — Tej- és tejtermékekénél élénk, Tojásnál csendes, árak csökkentek. Zöldszégnél élénk. — Gyümölcsnél élénk. — Fűszereknél csendes. — Időjárás: borult, enyhe. A központi vásárocsarnokban nagyban eladott élelmi cikkek hivatalos árjegyzése a következő: Has, Marhabar hátulja I. 46—60 frt, II. 40—46 frt. Birkahús hátulja I. 36—49 frt, II. 23—36 frt. Borjúhús hátulja I. 50—68 frt, II. 40—50 frt. Sertésbús elsőrendű 56—57.0 frt, vidéki 50—54 frt. (Minden 100 kilonként.) Kolbász füstölt 70—80 kr (kilonként). Sertészsír hordóval 57.0—59.0 frt (100 kilonként). — Baromfi (élő). Tyúk 1 pár 1.30—1.80 frt. Cairke 1 pár 1.30—1.60 frt. Lud hízott kilonként 55—75 kr. — Különlélek. Tojás 1 láda (1440 drb) 23.0—28.5 frt Sárgarépa 100 kötés 1.40—4 frt. Petrezselem 100 kötés 3.00—4.00 frt. Lencse m. 100 kiló 14—18 frt. Bab nagy 100 kiló 8—12 frt. Paprika I. 100 kiló 30—45 frt, II. 18—30 frt. Vaj közöns. kilonként 95—0.95 frt. Vaj-tea kilonként 1.10—1.20 frt. Burgonya-rőzsa 100 kiló 2.60—3.20 frt. Burgonya sárga 100 kiló 2.65—3.50 frt. — Halak. Harcsa (élő) 0.80—1.00 frt 1 kiló. Csuka (élő) 0.60—1.00 frt 1 kiló. Ponty dunai 0.45—0.80 frt.

Szesz.

Budapest, március 18. Kontingens nyersszesz jegyzése 19.—19.50 forint. Irányzat változatlan. Finomított szesz nagyban 56.75—57.—, Finomított szesz kicsinyben 57.25—57.50, Élesztőszesz nagyban 56.75—57.—, Élesztőszesz kicsinyben 57.25—57.50, Nyersszesz adózva nagyban 56.—56.1/3, Nyersszesz adózva kicsinyben 56.25—56.50, Nyersszesz adózatlan (eknt.) 16.—16.25 Denaturált szesz nagyban 21.—21.25, Denaturált szesz kicsinyben 21.50—22.—. Az árak 10.000 literfokonként hordó nélkül, ab vasut Budapest, készpénzítés mellett értendők.

Bécs, márc. 18. Kontingens nyersszesz azonnali szállításra 19.80—20.10 forinton kelt el. Zárlatjegyzés 19.90—20 frt.

Prága, márc. 18. Adózott tripló szesz 55.50 frton. Adózatlan szesz 18.75 frt g jegezetetett nagyban azonnali szállításra.

Triest, márc. 18. Kivíteli szesz tartályokban szállítva 90% hektoliterenkint nagyban 12 forint és azonnali április-augusztusi szállításra.

Berlin, márc. 18. Szesz helyben 44.40 márka = 26.07 frt, fogyasztási adó nélkül hektoliterenkint a 10,000 litereszállék. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt.

Boroszló, márc. 18. Szesz (50-es) pr. áprilisra 62.80 márka = 36.86 frt; szesz (70-es) pr. áprilisra 43.60 márka = 25.60 frt. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 frt.

Hamburg, márc. 18. Szesz márc.—ápril 22.—márka = 12.91 frt; ápril—májusra 21.90 márka = 12.36 frt; május—júniusra 22.—márka = 12.91 frt. Átszámítási árfolyam 100 márka = 58.70 forint.

Páris, márc. 18. Szesz folyó hóra 45.25 frk = 23.86 frt; áprilisra 45.—frk = 23.72 frt; májustól 4 hóra 44.25 frk = 23.33 frt; négy utolsó hóra 41.—frk = 21.61 frt. Az árak 10,000 liter százálekonként 1/4% leszámítással értendők. Átszámítási árfolyam 100 frk = 47.55 frt.

Cukor.

Prága, márc. 18. Nyers cukor 88% cukortartalom, franco Aussig. Azonnali szállításra 12.30 frt, okt.—decz. szállításra 12.35 forint.

Hamburg, márc. 18. Nyers cukor f. o. b. Hamburg, azonnali szállításra 9.02 márka, áprilisi szállításra 9.05 márka, májusi szállításra 9.12

MINDENFÉLE.

Négy napig tartó lagzi. A régi jó idők, amikor olyan lakodalmakat csaptak, hogy hetedhét országra eljárt a híre és két hónapig is eltartott, elmúltak már. Ma lakodalmat nem is igen tartanak. De azért van még vidék, ahol a régi jó időknek hódolnak. Melyik volna az más, ha nem a „tejjel-mézszel folyó” Bácska? Hódországáról jön a hír, hogy ott Weber György és Geszler Pál gyermekei lakodalmukat tartották meg, mely megszokás nélkül négy napon és négy éjjelen át tartott. A nagy vendégsereg szépmennyiségű emnivalót fogyasztott el ez idő alatt. 60 tyúk, 30 pulyka, 15 malacz, 10 borju, 7 lud, 34 kilogramm marhahús, 900 darab májgombóc a levesben, 1500 darab tojás, 62 kilogramm turó, 60 liter tejfől, 4 kilogramm kávé, 94 kilogramm cukor, 8 kilogramm rizs fogyott el. Az italoknak is szép kelendősége volt, 7 hektoliter bor, 5 hordó sör, 450 üveg szódavíz folyt le a szomjas torkokon. A jó házigazda nem feledkezett meg, hogy vendégeit szivarokkal is ellássa és így 2600 cigaretta, 900 szivar ment füstbe. Egy szegedi halpaprikához 25 kilogramm halat vett a szakácsnő.

A macskakirály. John Walter, az amerikai Maine város becsületes polgára viselhetné joggal a macskakirály nevet. Ez az ur ugyanis olyan nagy mértékben űzi a macskakereskedést, mint senki más ezen a földön. Csak legutóbb is kapott egy küldeményben száz különféle macskát, amelyek közt fekete, fehér, csikos és sárgaszínű, továbbá Angora és malta macskák is voltak. A száz darab macska szállítás nélkül hatszáz dollárjába került a derék urnak, aki azonban nem zsákban, hanem ketrecben vásárolja a szebbnél szebb macskákat.

Babona a kaszárnyában. Csak a minap irtunk egyetmást a szalonok babonáiról s most a katonák speciális babonájáról kapunk hírt. Egy kaszárnyában ugyanis a következő, régies írású levelet találták:

Védőleves. Volt egyszer, hajdanában, egy gróf, annak egyik szolgálója rossz fát tett a tűzre. Elhatározták, hogy lefejezik. Már-már elérkezett a kivégzés napja, midőn a gróf megtudta, hogy szolgálójának zsebében egy levél van, amelyen csak a következő betűk voltak X. H. C. H. U. H. Z. Mikor a gróf a levelet meglátta, nyomban megkegyelmezett az elítéltnak, hogy miért, azt maga sem tudta. De látván, hogy a betűknek jó hatásuk van, elrendelte, hogy udvarának minden szolgálója hordjon magával ilyen levelet. Ha valakinek az orra véreznék, vegye ki a levelet a zsebéből, tegye az asztalra és tegye rá a kezét, nyomban elmúlik a vérzés. Ha kardra vésik ezeket a betűket, az a kard többé soha senkit sem fog megsebezni. Aki ezt a levelet magánál hordja, annak soha semmi baja nem fog történni X. X. A. S. P. P. Akkor sohasem fogják igazságtalanul elítélni. S. A. Sanct. Aki ezt a levelet magával hordja, annak nem árthatnak az ellenségei, azt nem sebzí kard, se tűz, se víz, az nem esik le sehonnét, nem árt neki se villám, se menydörgés. H. B. E. Badebra Sanctus. H. I. X. Máblus. Larvus. H. Johannes. XXX. Anunela. Feilium. Sabateal. Amen.

A királykisasszony és a lovászfű.

Az 1745-ik év nyarán, amikor legjavában dühöngött az osztrák örökösödési háború, épen tizenegy éves volt XV. Lajos francia király fiatalabbik leánya, madame Adelaide. Madame Adelaide lovagolni tanult ugyanakkor — számaron. Csinos kis piccardiai lovászfű, 12—14 éves, őrizte és vezette a jámbor, szelíd, nagyfűlű filozófust. Mérheterien volt a távolság, mely a királykisasszonyt a lovászfűtől elválasztotta. De még sem volt olyan nagy, hogy a gyermekek naiv öntudatlansága be ne szárnyalhatta volna. Ez a kis lovászfű, a királyi lovászfűk szokása szerint, egy szép napon csak észrevette, hogy az ő vidám kis urnője rövid idő óta sápadt, komor, szótalan; egyetlen árva szava sincs hozzá, csak tépelődik magában szomorú, borús gondolatokkal. A fiu piccardiai volt és

merész: megkérdezte a királyi hercegnőt, mi a baja, mi nyomja a lelkét? Amire madame Adelaide végre megszólalt:

— Mi volna más bajom nekem, mint az, hogy a papa hadseregét Bajorországban nagyon megverték a magyar huszárok, azok a gonosz angolok meg mind elszedik a papa országait, amik túl vannak a nagy vizeken, tengereken. A mama, meg a Maurepas ur, meg az Amelot ur, meg a többi miniszterek és az egész udvar halálra vannak rémülve, csak épen a papa nem tud semmiről. Ő most nehéz elhatározás előtt áll. A szép madame Latournelle ugyanis fogatot akar, papa venne is neki négyes fogatot, de madame Latournelle hatos fogatot akar, ami nagy különbség! Papa már egy hónapja ezen tépelődik s míg ezt a nehéz kérdést el nem dönti, csak nem foglalhatok egyéb dolgokkal. De én nem akarom, hogy a papa bármikor is megtudjon valamit a veszedelemről. Nagy dolgokra határoztam el magamat. Halld meg, mi a tervem, neked is szerepet szántam benne: élére állok a papa hadseregének, megverem az angolokat, elfogom az angol királyt s idehozom a papa lábához születésnapjára meglepetésnek. Csak egy hőkönv van a dologban: nem tudom az utat oda, ahol a papa katonái harcolnak, meg aztán kis lány létemre nem is állhatok szóba az emberekkel. De te fiu vagy, neked nem kell szégyenkezned. Eljössz-e velem?

— Szívesen jövök — felelte a fiu — de ehhez is három dolog szükséges: pénz, pénz, pénz!

— Ne félj, lesz ez is!

A királykisasszony nagy elhatározottsággal leugrott a szamárról és gyorsan eltűnt a Trianon lugasaiban.

Madame Adelaide még az nap este cavagnolet játszott a mamájával, a királynővel. Játék közben, észrevétlenül, zsebébe csuszított 14 aranyat. Pár nap múlva, reggel 7 óra tájban, a XV. Lajos udvarában igen jókor lehetett: mindenki mélyen aludt meg, a guvernánt is, madame Adelaide a legnagyobb csöndben felkelt, magára szedte ruháskáit, majd nesztelenül kiszurrant a mellékszobába, ahhoz az ajtóhoz, amely kivezetett a folyósóra. Madame Adelaide künn volt végre a folyosón, de itt aztán utól is érte a sors: azaz, hogy egy halálosan megrémült komorna, aki élyan gyorsan, ahogy csak bírta, visszatértette a kiskoru orléansi szűzet, hódító utjáról. Meg sem állott vele Tallard asszony, a királykisasszonyok nevelésével megbízott udvarmesternő szobájáig. Tallard asszony, a halálosan merész terv hallatára illendően megrémült. Azután faggatni kezdte a gyermeket:

— De hát nem tartott-e attól a madame, hogy a papa megharagszik érte?

— A papa nem haragudnék meg érte. Conty herezeg is ott járt a táborban, a papa annak is kegyesen megbocsájtott; annál inkább még bocsátana nekem, mert én megnyerném az útközetet.

— De hát madame egy egyedül ákart szembeállani az egész angol hadsereggel?

— Kitűnő kész tervem volt hozzá. Odamentem volna az angol hadvezérekhez s mosolyogtam volna rájuk. Bármily büszkék legyenek is az angol hadvezérek, csak megtisztelés lett volna rájuk nézve. Így elcsaltam volna őket messze-messze egy magányos szobáig. Ott addig beszéltem a szívükre, hízkelkedő, legyezőtő szóval addig tartom őket, míg el nem alusznak. Alvás közben azután levágtam volna a fejüket egytől-egyig... Csak éppén az angol királynak kegyelmeztem volna meg, hogy élve hozzam el a papának...

Madame Tallard nagy komolyan végighallgatta a gyermeket. Nem volt szabad nevetni. De már az utolsó szavaknál oly köhögés fogta el, hogy magaelé kellett tartania a legyezőjét. Tallard asszony elmondta az esetet a királynénak és kacagott a királyné, a királyné elmondta az udvarnak és kacagott a sápadt udvaroncok, és kacagott Páris, a hadsereg, egész Franciaország. És úgy tetszik, mintha az elfakult, sárga lapok is mosolyognának, amelyekről ezt a bájos kis apróságot kibányásztuk...

AZ ÚJ ZRINYIÁSZ

(Politikai és társadalmi tréfás rajz.)

Írta: MIKSZÁTH KÁLMÁN. (25)

Mondanom se kell tán, hogy Zrinyi egészen másképp és másról beszélgetett Bobornéval, ezzel a ravasz, kíváncsú asszonnyal, aki ugyancsak meg nem ijedt volna a szent jánosbogártól, de úgy tetszett Zrinyinek, egyébtől sem — és igen közömbösen vette volna a hunyorgató csillagokat. A Gönczöl-szekéren végre is nem lehet kucsizozni és a fiastyukot se lehet feladni az asztalra.

De hát ahogy volt, úgy volt. (Tilos a magánbecsületet érinteni.) A szép vasárnap délutánnak egyszer csak mégis vége szakadt. Visszakocsiztak Rózerékhez, ott Zrinyi elbucszott s egy revanche-ebédre hívta meg Rózerék a kaszinóba. Majd, mintha csak úgy ötlet-szerűleg történnék, hogy épen megpillantotta Bobort, odaszólt hozzá:

— Nagyon mégtisztelne, ezredes, ha ön se vetne meg egy régi világból származó katonát.

Az ezredes hajlongott és mosolygott. (Rettenetes volt, ha mosolygott.)

— Tartom szerencsémnek! — pattogta vezénylő hangon, mintha egy szakasz elégt kiáltaná ki.

A revanche-ebéd is nagyszerű volt és mikor Rózerék a kitűzött napon a kaszinóba hajtottak, Krisztina asszony szive repesett és kétszeres sebességgel dobogott.

— Ki hitte volna, János, hogy mi valaha itt ebédelünk.

De Rózer ur már akkor nyakig benne volt a nagyzási hóbortban. Ő már nem is csudálkozott.

— A világnak forognia kell, Krisztina. Az ördögbe is, forognia kell. S ami a Haruckerekkel megtörtént, az megeshetik a Rózerekkel is.

Az ezredesek szintén ott voltak — de ez nem ment oly simán. Az ezredesnek új walfenrokra volt szüksége s következésképp új kölcsönre.

— Segits ki a zavarból, Rózer, ha már belehoztál ilyen schlamasztikába. Kötelességed, Rózer. Becsületbeli kötelességed. Uri emberhez való eljárás.

A milieu, a jó pezsgő, a hangulat, ami e fényes helyen előmlött, a szolgálk alázatos arcza, meggörnyedt tartása, a szőnyegek színe, a tányérok csirádái, a roccocco székek és divánok és minden egyéb úgy felvillanyozta Bobort, hogy a végén mágnásnak képzelte magát és ő is meghívta a társaságot egy ebédre szerény házához — amire ijedten esett ki a Rózer ur kezéből a villa és a fejét csóválta.

— Ugyan, Károly, Károly!

Az ezredes dühbe jött.

— Engem akarsz te dirigálni? Mordizom adta! Ne izélj, Rózer, mert megharagszom. Hát nem azt tehetem én, amit akarok? Hát nincs Magyarországon szabadság? Mordizom adta!

Rózer ur elhallgatott és a Bobor-féle ebéd is elkövetkezett az idők rendjén, persze megint egy új kölcsön útján.

De mind ez hasznos befektetés volt, mert minden ebéd új ebédeket kölykezett s minden új ebéd új látogatásokat tett szükségessé, úgy, hogy mire bekövetkezett a tél, az e fejezetben bemutatott személyek ugyszólván nélkülözhetetlenekké váltak egymásra nézve. Zrinyi az estéit többnyire az ezredeséknél töltötte, néha a színházba mentek együtt. A városnegyedben különös

